

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 233/2013-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. apríla 2013 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti L. a. s., B., zastúpenej Advokátskou kanceláriou F., s. r. o., B., konajúcou prostredníctvom advokáta JUDr. B. F., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva vlastníť majetok zaručeného v čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na ochranu majetku zaručeného v čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5 Co 278/2012 z 31. júla 2012 v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava I č. k. 10 C 62/2010-235 z 24. apríla 2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti L. a. s. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. novembra 2012 doručená sťažnosť spoločnosti L. a. s. (ďalej len „sťažovateľka“) vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva vlastníť majetok zaručeného v čl. 20 ods. 1 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného

v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na ochranu majetku zaručeného v čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) v záhlaví označenými rozhodnutiami všeobecných súdov, ktorým bolo konanie o náhradu škody proti štátu zastavené, pre nezaplatenie preddavku na trovy konania v sume 918 830,01 €.

2. Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd vydal nález, ktorým vysloví, že napadnutými rozhodnutiami všeobecných súdov boli porušené jej označené základné práva zaručené ústavou a dohovorom, tieto rozhodnutia zruší a vec vráti Okresného súdu Bratislava I na ďalšie konanie, prizná jej finančné zadosťučinenie v sume 500 € a trovy konania.

3. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických a právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

4. Ústavou daná právomoc neumožňuje ústavného súdu nahrádzať rozhodovaciu činnosť (právomoc) všeobecných súdov, ak je táto založená zákonom alebo na základe zákona. Ústavný súd môže založiť svoju právomoc na konanie až vtedy, ak fyzická alebo právnická osoba nemala inú ústavnú a zákonnú možnosť účinnej ochrany svojich práv. Ústava ani zákon o ústavnom súde nepripúšťajú, aby si sťažovateľ ako účastník konania zvolil medzi súdnymi orgánmi ochrany porušených základných práv a slobôd, naopak čl. 127 ods. 1 ústavy jednoznačne požaduje vyčerpanie všetkých sťažovateľovi dostupných a účinných prostriedkov nápravy. Aj podľa stabilnej judikatúry ústavného súdu ústavný súd nie je oprávnený poskytovať ochranu ústavnosti vo veciach, v ktorých sa sťažovateľ mohol domôcť ochrany v konaní pred všeobecným súdom vlastnými, dovolenými a Občianskym súdnym poriadkom ustanovenými procesnými úkonmi (I. ÚS 161/02, I. ÚS 79/07).

5. Podľa názoru ústavného súdu je v posudzovaných prípadoch už na prvý pohľad zrejmé, že napadnutými uzneseniami k neprípustnému zásahu do označeného základného práva dôjsť nemohlo. Samotné vydanie napadnutých uznesení, ale ani nadobudnutie právoplatnosti týchto uznesení nemá totiž bez ďalšieho za následok stratu prístupu súdu pre sťažovateľku.

Proti nepriaznivému potvrdzujúcemu uzneseniu Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) o zastavení konania podľa prevažujúcej judikatúry ústavného súdu (napr. II. ÚS 130/2012, I. ÚS 520/2012 a pod.) prichádzalo do úvahy aj podanie dovolania, a to s prihliadnutím na dôvod uvedený v § 237 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku. Tak v rámci dovolacieho konania proti uzneseniu krajského súdu o zastavení konania mala sťažovateľka možnosť uplatňovať všetky tie zásadné námietky, ktoré sú obsahom sťažnosti podanej ústavnému súdu.

6. Na základe uvedených skutočností ústavný súd odmietol sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, pretože v danom štádiu konania nie je daná jeho právomoc na prerokovanie veci.

7. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku sa už ústavný súd ďalšími návrhmi sťažovateľky nezaoberal.

8. Podľa § 32 ods. 1 zákona o ústavnom súde k tomuto uzneseniu pripája odlišné stanovisko sudca Milan Lalič.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. apríla 2013